

Αρχιπέλαγος Ινστιτούτο Θαλάσσιας Προστασίας

Τ.Θ. 1, Ράχες 83 301, Ικαρία - Τηλ.: 2275041070, Fax: 2275041070
e-mail: info@archipelago.gr - website: www.archipelago.gr

Ικαρία, 07/07/2010

ΠΡΟΣ: Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου Διεύθυνση Δασών

Κουντουριώτου 77, 81100, Μυτιλήνη
Τηλ: 22513-50800, 22510-27894
Fax: 22510-27601

ΚΟΙΝ: 1) Διεύθυνση Δασών Σάμου κα Κινιαζοπούλου

Δερβενακίων 8, 83100, Σάμος
Τηλ: 22730-27435
Fax: 22730-24923

2) Νομάρχη Σάμου κ. Κάρλα

Δερβενακίων & Αλέξη Αλέξη, 83100
Τηλ: 22733-50401, 50403
Fax: 22730-25444

3) Επαρχείο Ικαρίας

Αγ. Κήρυκος, 83300
Τηλ: 22750-23822
Fax: 22750-22822

4) Δήμαρχο Ευδήλου κ. Σταμούλο

Τηλ: 22750-31457
Fax: 22750-31393, 32995

ΘΕΜΑ: Κατάθεση πρότασης για την ίδρυση «Μόνιμου Καταφυγίου Άγριας Ζωής» στο αρχαίο Δάσος του Ράντη

**ΣΧΕΤ: α) Το 19/5/2010 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Ν. Σάμου για την πρόταση διαχείρισης του δάσους του Ράντη
β) Το 7954/505/13-04-2010 έγγραφό σας**

Σε απάντηση του ανωτέρου (α) εγγράφου, στις 19/05/2010, η Διεύθυνση Δασών Σάμου αρνείται την ίδρυση ΚΑΖ, διότι όπως αναφέρει: «... οι απαγορεύσεις και περιορισμοί που τίθενται περί καταφυγίων απ' το άρθρο 57 του Ν. 2637/98, δεν καλύπτουν την προστασία της χλωρίδας αλλά μόνο την πανίδα». Σας γνωρίζουμε ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει και αποτελεί άξιο απορίας η άγνοια της ΔΔΣ για το νομικό πλαίσιο της ίδρυσης ΚΑΖ, το οποίο επανειλημμένα αναφέρει για την προστασία της αυτοφυούς χλωρίδας (βλ. Παράρτημα).

Επίσης, η ΔΔΣ προτείνει για το δάσος την «... άμεση περίφραξη του και ένταξή του στο Natura 2000 με περαιτέρω δημιουργία φορέα διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, όπως προτίθεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σάμου». Η άμεση περίφραξη του δάσους μόνο άμεση δεν μπορεί να είναι, αφού πρόκειται για 16.000 στρέμματα δάσους στο πιο δυσπρόσιτο κομμάτι της Ικαρίας εντός του οποίου υπάρχουν και ιδιοκτησίες. Ο χρόνος και το κόστος για την περίφραξη **25,9 χλμ** περιφέρειας δάσους, είναι ανυπολόγιστα. Παράλληλα είναι γνωστό ότι το δάσος έχει ζήσει για αιώνες χωρίς περίφραξη και ο μόνος ίσως λόγος που η ιδέα της περίφραξης εμφανίστηκε δεν είναι άλλος από την επί 30ετία αδιάφορη στάση και την ανεξέλεγκτα επιδοτούμενη κτηνοτροφία, προϊόντα των ιδίων των τοπικών αυτοδιοικήσεων.

Όσον αφορά την ένταξη του δάσους στις περιοχές Natura είναι μια ενέργεια που είχε ξεκινήσει το Αρχιπέλαγος από το 2008, όταν από πιέσεις του Ινστιτούτου και έπειτα από σχετική ερώτηση στην βουλή από τον βουλευτή Μ. Παπαγιαννάκη, ο πρώην Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Καλογιάννης ανέφερε ρητά, ποιοι είναι οι αρμόδιοι φορείς που νομιμοποιούνται για την εκπόνηση Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης, με την οποία μπορεί να συμπεριληφθεί μια περιοχή στο δίκτυο Natura 2000. Έκτοτε, και ενώ η απάντηση του Υφυπουργού κοινοποιήθηκε στους ΟΤΑ, καμία ενέργεια δεν έχει γίνει παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα λίγους μήνες αργότερα έστειλε λίστα με νέες περιοχές για ένταξη στο δίκτυο. Η στάση επομένως των αρμόδιων φορέων δείχνει το λιγότερο έλλειψη βούλησης και χρονοτριβή.

Η ίδρυση ΚΑΖ στο δάσος του Ράντη δεν αναιρείται, είτε νομικά είτε με οποιοδήποτε τρόπο, από την παράλληλη ένταξή του στο δίκτυο περιοχών Natura 2000 και δεν σχετίζεται με την άσκοπη, χρονοβόρα κατασκευή περίφραξης του δάσους. Αν οι Τοπικές Αυτοδιοικήσεις πραγματικά ενδιαφέρονται μετά από 30 χρόνια «μη ορθολογικής διαχείρισης», για την άμεση προστασία του δάσους, θα πρέπει να υπερασπίζονται και όχι να μοϊκοτάρουν ανάλογες ενέργειες.

Άλλωστε, **η μελέτη του Πανεπιστημίου Αιγαίου** προβλέπει το μείζον για την προστασία και ανάδειξη του Δάσους. Με κανένα τρόπο δεν αποκλείει το έλασσον που μπορεί να αποτελεί και την αποφασιστική σωστική ενέργεια μέχρι την επίτευξη του μείζονος τελικού σκοπού. Η θεσμοθέτηση, επομένως, του Δάσους ως καταφυγίου άγριας ζωής αποτελεί ένα καλό και σχετικά μικρού κόστους τρόπο εφαρμογής σωστικού προγράμματος, ώστε όταν και οπότε εξευρεθούν οι πόροι και η πολιτική στήριξη για το μείζον σχέδιο, να υπάρχει Δάσος για προστασία και ανάδειξη. Για τους προφανείς αυτούς λόγους θεωρούμε ότι είναι προσχηματική η αρνητική στάση στη πρότασή μας και προτείνουμε την άμεση αναθεώρησή της. Άλλωστε, είναι πολύ εύκολο να έχουμε μια αυθεντική ερμηνεία των όσων προβλέπει η Μελέτη του Πανεπιστημίου Αιγαίου, **αν προσφύγουμε στο ίδιο το Πανεπιστήμιο για να εκφράσει την άποψή του επί του προκειμένου**. Κάθε άλλη καθυστέρηση προφανώς είναι βλαπτική για το Δάσος και μας δίνει το δικαίωμα να επιδιώξουμε την εφαρμογή των ευρωπαϊκών πολιτικών με όσα μέσα, νομικά και άλλα έχουμε στη διάθεσή μας.

Τέλος, η διαρκής ανταλλαγή επιστολών υπηρετεί τη γραφειοκρατία, εξυπηρετεί σκοπούς που δεν συνάδουν σε καμία περίπτωση με τον σκοπό της προστασίας του δάσους και επισπεύδει τον νομοτελειακό, αργό θάνατο του. Οι ΟΤΑ και οι λοιπές δημόσιες υπηρεσίες που εμπλέκονται σε αυτό το χρονοβόρο παιχνίδι, πρέπει να επωμιστούν αργά ή γρήγορα τις ευθύνες τους.

Την παραπάνω επιστολή συνοπογράφουν:

Θοδωρής Τσιμπίδης
Δ/ντής Αρχιτελάγιου Ι.Θ.Π.

Κώστας Μαν. Σοφούλης
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παράρτημα

Άρθρο 57

Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν.δ. 86/1969 "Δασικός Κώδιξ" (ΦΕΚ 7 Α)

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τα υφιστάμενα καταφύγια θηραμάτων μετονομάζονται σε καταφύγια άγριας ζωής και διέπονται εφεξής από τις διατάξεις του ν.δ. 86/1969 και του παρόντος.

2. Στο άρθρο 253 του ν.δ. 86/1969, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 177/1975 (ΦΕΚ 205 Α), η φράση: "...του θηραματικού πλούτου και της άγριας πανίδας εν γένει" αντικαθίσταται με τη φράση: "των πληθυσμών των θηραμάτων και των λοιπών ειδών της άγριας πανίδας ως και των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας."

5. Με αποφάσεις του οικείου Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ιδρύονται καταφύγια άγριας ζωής σε δασικές, δασοσκεπείς, χορτολιβαδικές, ελώδεις, υδροτοπικές, αγροτικές, παράχθιες, παραλίμνιες και παράκτιες εκτάσεις, καθώς και σε ερημονησίδες, με την προϋπόθεση ότι οι εκτάσεις αυτές, είτε είναι απαραίτητες για τη διατροφή, διαχείμανση, αναπαραγωγή ή τη διασωση των ειδών της άγριας πανίδας ή αυτοφυούς χλωρίδας, είτε είναι απαραίτητες για την επιβίωση ενός ή περισσότερων ειδών της άγριας πανίδας ή αυτοφυούς χλωρίδας που είναι μοναδικά, σπάνια ή απειλούνται με εξαφάνιση ή είτε αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα τύπου βιοτόπου.